

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

Predsednik Državnega zbora

Številka: 00104-375/2016/6
Datum: 7. 12. 2016
Zveza: dopis št.: 020-07/16-1538/2 z dne 15. 11. 2016

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	09-12-2016
Šifra:	020-07/16-1538/2
Povezava:	020-07/16-1
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

Na podlagi 249. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) vam pošiljam:

- Odgovor na poslansko vprašanje Tomaža Lisca v zvezi z debirokratizacijo šolstva, ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela na 113. redni seji dne 7. 12. 2016.

Mag. Lilijana Kozlovič
generalna sekretarka

Priloga: 1

Številka: 00104-375/2016/5

Datum: 7. 12. 2016

Odgovor na poslansko vprašanje Tomaža Lisca v zvezi z debirokratizacijo šolstva

Poslanec Državnega zbora Republike Slovenije Tomaž Lisec je na Vlado Republike Slovenije naslovil vprašanje v zvezi z debirokratizacijo šolstva:

Za naše šolstvo, predvsem osnovno in srednje, je značilno, da zelo natančno predpisuje, kaj mora učitelj vse narediti, če hoče npr. izreči učencu opomin, ocenjevati znanje, pisati kontrolne...

Vse te postopke imamo podrobno opisane v nešteti zakonih, pravilnikih... Vsa ta pravila večinoma pišejo uradniki, ki s konkretnim življenjem in delom na šoli pogosto nimajo pravega stika. Zato vsi ti natančno popisani postopki (ZUP v malem), ki jih mora učitelj upoštevati, zelo bremenijo in jemljejo energijo učiteljem, ki morajo vsak dan reševati različne nepredvidene življenjske situacije z učenci, starši...

S tem v zvezi poslanec na Vlado Republike Slovenije naslavlja naslednje vprašanje:

Ali Vlada RS razmišlja o kakšnih konkretnih korakih v smeri, da se postopki kar se da poenostavijo; posledično bi tako postal učitelj bolj avtonomen, odgovornejši za svoje odločitve, starši pa bi mu tudi bolj zaupali?

Vlada Republike Slovenije podaja naslednji odgovor:

Za **področje osnovnega šolstva** so pomembni trije zakoni, Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, Zakon o osnovni šoli in Zakon o usmerjanju otrok. Prvi zakon opredeljuje organizacijo in financiranje vzgojno – izobraževalnih zavodov, druga dva vsebinska področja.

Problematika odprave administrativnih ovir (debirokratizacija) je bila večkrat izpostavljena že v preteklih letih. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (v nadaljevanju: ministrstvo) si je v več aktivnostih prizadevalo zmanjševati tako imenovane administrativne ovire za področje osnovnega šolstva, kamor je sodilo zmanjševanje obsega šolske dokumentacije pa tudi število podzakonskih predpisov za posamezna področja osnovnošolskega izobraževanja. Tako je ministrstvo z novelo Zakona o osnovni šoli iz leta 2007 (URL št. 102/07) na novo uredila vzgojno delovanje šol in omogočila šolam večjo avtonomijo tako, da so šole lahko pravice in dolžnosti učencev, ki so bile do takrat regulirane na državni ravni, uredile same s svojimi internimi dokumenti (vzgojni načrt, pravila šolskega reda, vzgojni opomini). Dotedanji podzakonski predpis Pravilnik o pravicah in dolžnostih učencev v osnovni šoli je bil ukinjen. V noveli zakona iz leta 2011 (URL št. 87/11) je ministrstvo med drugim omogočilo šolam, da so se publikacije šol iz tiskane obliki preselile na elektronske spletne strani in so bile šole na ta način razbremenjene tiskanja in distribucije publikacij do staršev.

Ministrstvo je že v preteklosti izvedlo kar nekaj odmevnih sprememb v Pravilniku o dokumentaciji v osnovni šoli (Uradni list RS, št. 61/12), ki je osnova za vodenje pedagoške dokumentacije. Opuščene so bile nekatere rubrike v dnevniku šolskega dela. Podatki o učencih in njihovih starših ter podatki o strokovnih delavcih se zbirajo samo v enem dokumentu. Zmanjšalo se je vpisovanje realizacije ur in vsebinske realizacije v dnevnikih za tretje obdobje, kar je bil eden izmed večjih problemov (večkratno podpisovanje učiteljev, iskanje dnevnikov) precej se je zmanjšala administracija za drugo obdobje zaradi skrajševanja prehoda iz opisnega na številčno ocenjevanje.

Zelo pomembno je vodenje administracije na področju ocenjevanja znanja, ki je eno najzahtevnejših strokovnih opravil učitelja. Učitelj je pri tem opravilu avtonomen, mora pa upoštevati podzakonski predpis na državni ravni, ki ureja preverjanje in ocenjevanje znanja ter napredovanje učencev iz razreda v razred. Naj poudarimo, da ocenjevanje znanja v osnovni šoli ni podvrženo ZUP-u. Z vidika zaščite pravic učenca glede preverjanja in ocenjevanju znanja ter napredovanja iz razreda v razred ministrstvo ohranja Pravilnik o preverjanju in ocenjevanju znanja ter napredovanju učencev v osnovni šoli, saj predpis omogoča enoten in celovit pristop k preverjanju in ocenjevanju znanja ter napredovanju učencev za vse osnovne šole in vse učence tako glede načel za preverjanje in ocenjevanje, javnosti ocenjevanja in obveščanja, poenotenega pristopa glede ocenjevanja pisnih izdelkov učencev, vpisa ocen v redovalnico, oblikovanja zaključne ocene, napredovanja učencev, nenazadnje glede ugovora učenca oz. njegovih staršev na zaključno oceno.

Področje usmerjanja otrok s posebnimi potrebami je zaradi zagotavljanja njihovih pravic urejeno s posebnim zakonom in podzakonskimi akti, v skladu s katerimi se vodijo upravni postopki usmerjanja. Na tem področju poenostavitve niso smiselne, saj gre za strokovno zahtevne postopke, ki morajo biti tudi formalno dorečeni, torej kakršnakoli odprava administrativnih ovir v podzakonskih aktih (kadrovske pogoji, pogoji za delo komisij za usmerjanje) ne pride v poštev.

Ob navedenem pa je potrebno tudi dodati, da je šola kot pravna oseba zavezana k upoštevanju še drugih zakonskih in podzakonskih dokumentov, ki jih postavljajo druga ministrstva – cca še 55 zakonskih prepisov. Še posebno so zahtevni prepisi s področja finančnega in kadrovskega poslovanja. Precej administriranja pa povzročajo tudi razne projektne aktivnosti, ki jih izvajajo osnovne šole.

Na področju srednjega šolstva je bilo že pri pripravi obstoječega Pravilnika o šolskem redu v srednjih šolah, ki je začel veljati leta 2010, veliko vsebin izločenih oziroma decentraliziranih in prepuščenih urejanju v obliki šolskih pravil na posameznih šolah. Tako omenjeni pravilnik vsebuje zgolj osnovne določbe, ki se med drugim nanašajo na pravice, dolžnosti, prepovedi in dejavnosti dijaka, prilagoditev pogojev dela, obveščanje o odsotnosti in opravičevanje odsotnosti, določa posamezne ključne kršitve, za katere se določajo alternativni ukrepi ali izrekajo vzgojni ukrepi in izvedbo ter vodenje postopka ugotavljanja kršitve ter drugo. Pravilnik predstavlja nek okvir, določa pa, da se podrobnejše vsebine urejajo v posameznih šolskih pravilih, ki jih oblikujejo šole.

Korak naprej k decentralizaciji vsebin pa je bil narejen tudi s pripravo novel področnih zakonov, in sicer zakona o gimnazijah in zakona o poklicnem in strokovnem izobraževanju, ki sicer še nista sprejeta, vendar pa smo s strani šol v predhodnem usklajevanju prejeli predlog in pripombe prav na to temo. Šole so izrazile predlog, da se vsebine, ki se nanašajo na urejanje šolskih pravil, podrobno urejajo v skupnem predpisu, ki bi v enakem obsegu veljal za vse šole, saj ne želijo, da bi prišlo do neenakovrednega obravnavanja enakih oziroma podobnih primerov s strani posameznih šol.